

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XII. Ad literas se coactum bono suo, etsi non sine justa poena sua agnoscit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

C A P. XII.

*Ad literas se coactum bono suo, etsi non sine
justa poena sua agnoscit.*

I. **I**N ipsa tamen pueritia (de qua mihi minus, quam de adolescentia metuebatur) non amabam literas, & me in ea urgeri oderam, & urgebar tamen, & bene mihi fiebat, nec faciebam ego bene: non enim discerem, nisi cogerer. ^a Nemo enim invitus bene facit, etiam si bonum est, quod facit. Nec qui me urgebant, bene faciebant: sed bene mihi fiebat abs te Deus meus. Illi enim non intuebantur, quò referrem, qui me discere cogebant, præterquam ad satiandas infatigabiles cupiditate copiosæ inopiæ, & ignominiosæ gloriæ.

Matth. 10.
30.

2. Tu vero, cui numerati sunt capilli capiti nostri, errore omnium, qui mihi instabant, ut discerem, utebaris ad utilitatem meam meo autem, qui discere volebam, utebaris ad poenam meam: qua plecti non eram indignus tantillus puer, & tantus peccator. Ita de non benefacientibus, tu bene faciebas mihi; & de peccante meipso, juste retribuebas mihi. Iussisti enim, & sic est: ut poena sua sibi sit omnis inordinatus animus.

N O T Æ.

^a Nemo enim invitus bene facit, etsi bonum est, quod facit) verum hoc est de eo, qui simpliciter est invitus, ita ut deliberate habeat voluntatem non faciendi bonum, nisi cogeretur. Cui enim vel indeliberato motu voluntatis, vel tantum secundum partem sensitivam displicet bonum

ad quod cogitur, is male non facit. Ita Susanna etsi motu mortis fluctuaret carne, mente tamen firmiter & sancte conclusit: *Melius esse sibi absque opere incidere in manus hominum, quam peccare in conspectu Domini.* Immo raro quis tam perfectus est, ut in actibus virtutum difficilioribus non sit invitus secundum quid, nec propter luctam carnis & spiritus, motum operi suo contrarium sentiat.

Vasque
1. 2. d.
27. c. 1.
n. 6.
Daniel.
12. 23.

V S V S.

1. Quisque agat Deo gratias, quod etsi invitus à parentibus & magistris compulsus sit ad discendas bonas literas, quarum fructum adulti experimur, adolescentes non intelligimus, & sæpe tanto minus, quanto magis non ex errore malæ intentionis, sed studio divinæ gloriæ ad bona nostrum compellimur.
2. Studium mortificationis merito in nobis accendi debet, hoc certissimo S. D. principio. *Iussisti Domine, & ita est, ut pœna sua sibi sit omnis inordinatus animus.* Qui affectibus pravis obsequitur, tum ipsa illorum vehementia ac inordinatione, tum consequente conscientia remorsu torquetur; qua pœna justus Deus peccantes merito in hac vita punit, quia ordinatæ caritatis, & virtutis ac bonæ conscientia gaudium spernunt.

CAP. XIII.

Accusat inordinatum poëticorum figmentorum amorem, utiliorumque artium neglectum.

1. **Q**uid autem erat causæ, cur græcas literas oderam, quibus puerulus imbuabar, ne nunc quidem mihi satis exploratum est. Adamaveram enim latinas, non quas primi magistri, sed quas docent, quæ Grammatici vocantur. Nam illas primas, ubi legere & scribere & numerare discitur,